

Unutulmuş Duygular

– DemirMUTLUGİL · 12 Ekim 2017

yatacak yerim vardı,
sabahlanırken anılar
misketlerini yutturmuş çocukluğum
kıt kanaat gençliğim
kıramadığım kafes
alnımın çatı, çerçevesi diplomalarım
ve tekaüt maaşım
balmumu bir tramvay arıyorduk,
imdat kolunu çekecek
iki otobüs kaçırdık o ara yalnızlığımızla
bir kaç vapur

şehir tuhaftı...can kuru

lodosu kürüyordu deniz,
şehrin eski halinde
sulu boya yağmur da vardı
içimiz üşüyordu kadınlı,erkekli
nefes aralıklarında
bir nahoş
nafile bir hoş
bir laf, bir güzaf
bir de küfrün yedi sülalesi
havası uzun bir türkü söylüyorduk
rüzgarlara basıp peynir gemisinde

şehir hüzzamdı,çığır çıkık...

iki deniz mili uçmuş ,
iskele kuşlarıyla
kıyıya sis indiriyorduk,
unutulmuş duygular sokağında
yorgundu,
sımsıkı sakladığımız içimiz
çıkmamış canımız vardı

kabından taşamayan su
iki dilim hüznü kesti istanbul
usulca bıraktı kıymıza
bıçak kördü
ben gördüm

şehir yapayalnızdı,içim ürkek...

ilahi diye söylendi,
beş vakitlik tövbe
gelişi vakitsiz yeşil kadına
uçları kırılğan belkisizliğiyle
geçmişini soyundu çıplaksızlığım
yeşerecek bir hikayeye,
sığındı şaşkın boşluğum
içi bir loştı dervişin zikrinin
fıkri bir hoştu
güzeldi,
gözümde yüzünü unutan kadın
kutsaldı günah
kapı aralığından bakındı acabalarım
dünyam güzeldi
dünyam yüz görümlüğü

şehir şiirdi Tanrım, aramızda kalsın...

suadiyeikibinonyeditemmuz
Demir Mutlugil